

Καί ἐκ μὲν Πειραιῶς εἰς Ἀθήνας τὰ γράμματα ἔρχονται μετὰ μιάμιση μέρα. Ἐντὸς πόσων δὲ ἡμερῶν τὰ ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Ἀθήνας; Ἐντὸς δύο σωστῶν ἡμερῶν. Αὐτὴ λέγεται κί- νησις ἐγγυρίου ταχυδρομείου! Κοροιδεύετε λοιπόν;

Ἐν τοῖς περιχώροις τῆς Σμύρνης θύει καὶ ἀπολύει δια- βόητος λήσταρχος, ὁ καπετὰν Ἀνδρέας καλούμενος. Ἐσχά- τως ἀπήγαγεν ἐξ ἐνὸς ἀμπελῶνος καὶ τὸν ἰδιοκτήτην καὶ τὰ δύο θυγάτριά του. Τὸ νόστιμον εἶνε ἡ διαβεβαίωσις τοῦ ληστοῦ ὅτι κατὰ λάθος συνέλαβε τὸν ἐν λόγῳ κύριον, προ- τιθέμενος νὰ συλλάβῃ ἕτερον. Ἐν τοσοῦτῳ μόνον τὸν πατέ- ρα ἀπέλυσεν, ὅστις ἐπανελθὼν ἐφρόντισε ν' ἀποστείλῃ τῷ ἀρχιλήστῃ 20 λίρας συμφωνηθείσας, μεθ' ὃ ἀπεστάλησαν τὰ κοράσια οὐκ ἄδε.

Ὁθωμανὸς ἀτυνόμενος ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐδολορονή- θη. Ἡ φήμη δὲ διέδιδε περὶ αὐτοῦ ὅτι κατέλιπεν οὐχὶ εὐ- καταφρόνητον περιουσίαν, ἣ ὅποια βέβαια δὲν προήρχετο ἐκ τῶν νομίμων ἀποδοχῶν τοῦ βαθμοῦ του. Καὶ ἐδέησεν ἐπισή- μως ἐν τῷ τόπῳ οἱ συνάδελφοι αὐτοῦ νὰ ἀναιρέσωσι τὴν μοχθηρὰν φήμην, διακηρύξαντες μετὰ ὑπεράγαν ζήλου καὶ μαθηματικῆς ἀκριθείας ὅτι ἡ περιουσία του ἀνέρχεται εἰς 100 λίρας, ἓνα ἵππον, καὶ τινα ἐπιπλά.

Ἐκ Φαρσάλων τηλεγραφοῦσιν ὅτι ἐν τῷ χωρίῳ Βοῦζι τοῦ δήμου Θανμηκοῦ ἐν ταῖς νέαις ἐπαρχίαις ἐγένετο δυστυχῶς συμπλοκὴ μεταξὺ Χριστιανῶν καὶ Ὁθωμανῶν, καθ' ἣν ἐ- τραυματίσθησαν ἱκανοὶ ἑκατέρωθεν. Ἀπεστάλη δὲ ἐκεῖσε ὁ ἀτυνόμενος Δομοκοῦ.

Κατὰ δωδεκάδας ἀποστέλλουσιν οἱ πανσλαβισταὶ βουλ- γαροδιδασκάλους εἰς τὴν Θράκην, ὅπου ὑπάρχουσιν ἐγκατε- σπαρμένοι ὀλίγοι τινες βούλγαροι. Ἐξ δημοδιδασκαλοῦ ἀ- ποπερατώσαντες τὰς σπουδὰς αὐτῶν ἐν διαφόροις βουλγα- ρικοῖς σχολείοις ἀφίκοντο ἐν Δεδὲ Ἀγάτῳ, μέλλοντες νὰ με- ταβῶσιν εἰς τὰ περὶ χωρία, λόγῳ μὲν ὅπως διδάξωσι τοὺς ἐν αὐτοῖς βουλγαρόπαιδας, πράγματι δὲ ὅπως ἐπιδιώξωσι τὸ καταχθόνιον ἔργον των. Ὁ διορισμὸς ἐν Δερβάτ βουλ- γαροδιδασκάλου ἐξεῖ ὀδυνηρὰς συνεπείας, λυπηρὸν δὲ διότι δὲν ἠδυνήθη νὰ τύχῃ ἡ ἐν ἐπικαίρῳ θέσει εὐρισκομένη αὕτη κώμη χρηματικῆς βοηθείας πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ μισθοῦ τοῦ διδάσκοντος τὰ ἑλληνικὰ γράμματα ἀπὸ πολλοῦ χρό- νου, ὅστις μὴ δυνάμενος νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰ ὑπὸ τῆς κοι- νότητος χορηγούμενα, ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ.—Τοιαῦτα ἐπιστέλλουσιν ἐκεῖθεν εἰς πᾶς Βυζαντινὰς ἐφημερίδας.

Κατὰ τὴν βυζαντινὴν «Αὐγὴν», δώδεκα ἑνοπλοὶ κακοῦρ- γοι, ὅπως ἐκτροχιάσωσι τὴν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Ἀδριανούπολιν ἀναχωρήσαν ἀμαξοστοιχίαν, ἔθεσαν ἐπὶ τῆς ἐξωθῆν τῆς Τζορλού γραμμῆς σιδηρὰν ράβδον. Παρατηρή- σαις ὅμως τοῦτο ὁ μηχανικὸς τῆς ἀμαξοστοιχίας τῶν ἐμπο- ρευμάτων, ἐσταμάτησεν αὐτὴν ἐγκαίρως καὶ ἀφαιρέσας τὴν σιδηρὰν ράβδον περιέμενε τὴν ἀφίξιν τῆς ἀμαξοστοιχίας τῶν ὁδοιπόρων, τὴν ὅποιαν ἐσκόπευον νὰ ληστέυσωσιν οἱ κα- κοῦργοι, ἐφιπποὶ καίροφλακτοῦντες τὴν ἀφίξιν αὐτῆς. Καὶ οὕτω ἐματαιώθη τὸ κακούργημα.

Παρακαλεῖται ὁ ἐκ Πατρῶν διδάκτωρ τὰ νομικὰ κ. Δια- μαντόπουλος νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ Γραφεῖον μας.

ΣΤΑΦΙΣ

Ἐκ Πατρῶν ἀπέπευτε διὰ Παλέριου εἰς Ἀγγλίαν, τὸ ἀτμόπλοιον *Φάμπερτον*, παραλαβὸν 125 βαρέλια καὶ κιβώ- τια 1358 σταφιδοκαρπὸν, λίτρας 164,645.

ΤΑ ΕΝ ΣΕΡΡΑΙΣ

Σᾶς ἔχομεν ἐξιστορίσει—ὅσοι ἀκόμη ἐνδιαφέρεσθε περὶ ἔ- θνους καὶ Μακεδονίας καὶ τιμῆς καὶ σημαίας περισσότερον ἀπὸ Τονκίνα, Κινέζους, Ἱστορίας τῆς Βιέννης καὶ ἐρχομῶς καὶ ἀναχωρήσεις καὶ διορισμοὺς καὶ μεταθέσεις—σᾶς εἴχομεν ἐξιστορήσει τὰ τῆς ἐνοικιάσεως ὑπὸ τινος Παρίση ἐπιτρόπου τοῦ ἐν Πειραιεὶ Δημοσθένους Χ. Λαζάρου, οἰκίας ἐν Σέρραις εἰς βούλγαρον διδάσκαλον.

Ἴδου εἰδήσεις νεώτεραι τοῦ ἐν Σέρραις ἀνταποκριτοῦ μας, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 2 Σεπτεμβρίου:

Ἡ ὑποθεσις Παρίση μένει εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον· ὁ λαὸς συνῆλθε πολυπληθὲς τὴν παρελθούσαν Τετάρτην καὶ διώρισεν ὀκταμελῆ ἐπιτροπὴν, ἥτις μετέβη χθὲς παρὰ τῷ ἀρχιερεὶ καὶ ἐξέφρασε τὴν ἀγανάκτησιν ἐπὶ τῷ πραξικοπηματι τούτῳ, παρεκάλεσε δὲ τὸν ἀρχιερέα, ὅπως διὰ παντὸς μέσου ὑπο- χρέωσῃ τὸν ἄθλιον Παρίσην νὰ ἐκβάλῃ τῆς οἰκίας τὸν βουλ- γαροδιδάσκαλον, καὶ ὑποδείξῃ αὐτῷ, ὅτι ἂν δὲν λυθῇ τὸ σκανδαλῶδες τοῦτο ζήτημα μέχρι τοῦ Σαββάτου, ἐν δευτέρᾳ τοῦ λαοῦ συναθροίσει, γεννησομένην τὴν Κυριακὴν, πιθανὸν νὰ ληφθοῦν ἀποφάσεις ὅχι εὐνοϊκαὶ διὰ τὸν Παρίσην, ὅστις εἰρή- σθω ἐνῷ εἶχε καὶ δεῦτερον τηλεγράφημα ἐκ Πειραιῶς ἵνα κε- νώσῃ τὴν οἰκίαν ἐκ τῶν Βουλγάρων, ἐπιμένει πεισιμόνως εἰς τὴν προδοτικὴν του ἰδέαν. Τὸ ἐπ' ἐμοί, βλέπων τὰ πνεύματα λίαν ἐξηρηθισμένα, φοβοῦμαι μὴ συμβῶσι σκηναὶ τραγικαὶ ἐν τῇ πόλει.

Τὸ δ' ἐφ' ἡμῖν νομίζομεν ὅτι τὰ πάντα δύνανται νὰ προλη- φθῶσιν, ἂν ὁ κ. Δημοσθένης Χ. Λαζάρου θελήσῃ νὰ κάμῃ πλή- ρη χρῆσιν τῶν δικαιωμάτων τῆς ἰδιοκτησίας του διώκων τοὺς Βουλγάρους καὶ παραπέμπων εἰς τὰ δικαστήρια, ἂν νομίζουν ὅτι ἔχουν λόγους νὰ ζητήσουν ἀποζημιώσεις.

Πῶς παρ' ἡμῖν τὰ ποντικοζήτήματα μεταβάλλονται εἰς γιγαντοζήτήματα διὰ τὴν συνήθη ἀτολμίαν καὶ τσιγγουνίαν καὶ τὸ ἐν γένει μίζερρον τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ψυχῆς μας.

Ο ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ ΤΟΥ 'ΑΡΕΩΣ,

Εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν τὰ πλοῖα ὅλων τῶν ἐθνῶν σπεύδουσι νὰ προσωρμίσωσιν εἰς τοὺς ναυστάθμους ὅπως διέλθωσι τὸν χειμῶνα ἐν ἀσφαλείᾳ καὶ ἀναπαύσει, ὁ κ. Τομπάζης προε- τοιμάζει νεωτέραν «Ἀργοναυτικὴν ἐκστρατείαν» ὅχι πρὸς ἀνακάλυψιν ἐτέρου χρυσοῦ δέρατος, ἀλλὰ κοραλίων ἐν τῇ βυθῷ τῶν ὠκεανῶν παρὰ τοῦ πληρώματος τοῦ «Ἀρεως»· διότι οἱ ἱστοὶ τοῦ πλοίου κατὰ τὴν ἀφελῇ διαβεβαίω- σιν νησιώτου ναύτου.—Μὲ μία σκεπαρνιά, ποῦ πῆγανε κάτι νὰ μπαλώσουνε, ἠώθηκε οὐλο τὸ σκεπάρι μέσα καὶ κατὰ πῶς κάνουν νὰ τὸ τραβήξουν, Παναῖξ μου! Τρία καντάρια ἡῶμα γέμισε τὸ κατάστρωμα.

Ἐκ τούτου εὐνόητος καθίσταται ἡ ὅλη ἀρχαιολογικὴ

κατάστασις τοῦ σκάφους, τὸ ὅποιον καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι τὰ κύματα θέλον σθεασθῇ, δὲν πιστεύομεν τὸν αὐτὸν σεβασμὸν νὰ ἀποδώσῃ καὶ ὁ Αἴολος πρὸς τῆς πλάταις τῶν δοκίμων, οἱ ὅποιοι ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐπιχορηγήσεως, οὐδενὸς ἱματισμοῦ στέλλονται μετὰ τὰς ἐνταῦθα στολὰς τῶν νὰ ἐπιχειρήτων αὐτὸ τὸ ταξίδιον, ἐπειδὴ αὐτὰ γίνονται καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἀλλὰ μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι ἐκεῖ οἱ ἀποστελλόμενοι ἐφοδιάζονται μετὰ διπλοῦν καὶ τριπλοῦν ἱματισμὸν, ὑποδήματα κατάλληλα, μανδύας ἀπὸ μουσαμάδες, σωστικὰς ζώνας ὡς καὶ ἀπὸ ὀλίγον ἄφθονον κοτιάκ. Ἐνῶ οἱ ἰδιόκταις μας βρεχόμενοι—καὶ εἶνε δυνατόν νὰ μὴ πάσχουν τοῦτο κατ' ἐκαστὴν!—ὀφείλουν καὶ νὰ στεγνώσουν τὰ ρούχα ἐπάνω τῶν ἐκτὸς ἂν θέλουν ἐν Ἀδαμιαίᾳ γυμνότητι νὰ παριστάνουν tableaux vivants. Ἐκτὸς τούτων νοστοκομεῖον ἐν τῷ πλοίῳ δὲν ὑπάρχει. Ἐπίσης καὶ φάρμακα. Ὁ γενναῖος δὲ ὑπουργὸς λέγεται ὅτι θὰ χορηγήσῃ ἕναν κτηνίατρον διὰ νὰ μὴ—κατὰ τὸν ἀνωτέρω νησιώτην—τρῶν καὶ αὐτοὶ τὸ ψωμὶ ἡράμι» μετὰ τὴν ἐκποίησην τῶν κτηνῶν τοῦ στρατοῦ.

Τὸ σπουδαιότερον ὅμως σφάλμα τοῦ κ. ὑπουργοῦ εἶνε ὅτι ἀφῆκε τὸ καθήκον του νὰ ὑποχρησθῇ πρὸς τὴν ἀναθεματισμένην συγγένειαν, ἐκλέξας μετὰ τῶν εὐπαιδευτωτέρων ἀξιοματιῶν τοῦ ναυτικοῦ τὸν ἀνεψιὸν του κ. Ἰάκ. Τομπάζην, ὡς κυβερνήτην τοῦ πλοίου, τοῦ ὁποίου τὸ σφάλμα ἂν ἐθεωρήθη συγγνωστόν, βυθίσας παρὰ τὴν Πύλον πρὸ τριετίας σχεδὸν ἀτμάκατον ἀξία 60,000 δραχμῶν, ἀναλαβὼν νὰ ρυμουλκίσῃ αὐτὴν εἰς Κέρκυραν δι' ἰστιοφόρον, δὲν πρέπει ἤδη καὶ ἡ πρὸς τὸ προκείμενον ταξιδίδιον ἀκαταλληλότης του νὰ παρέλθῃ ἀπαρατήρητος. Δὲν κατακρίνομεν δὲ τὸν ἄνδρα, ἐπειδὴ καὶ δὲν ἀξιούμεν παρ' αὐτοῦ εὐρυτέραν μάθησιν ὡς καὶ γνώσεις μηχανικὰς ἀπὸ τοῦ πρὸ τῆς ἐφευρέσεως τοῦ ἀτμοῦ. Ἡ φωνὴ μας κυρίως στρέφεται πρὸς τὸν κ. ὑπουργὸν τὸν ὅποιον ἀφοῦ παρακαλέσωμεν νὰ ἐξετάσῃ τὸ κατάλληλον ἢ μὴ τοῦ ὀδοηκοντοῦτιδος πλοίου δι' ἐπιτροπῆς ἐξ ἀνωτέρων ἀξιοματιῶν, τὸν προκαλοῦμεν νὰ μᾶς ἀπαντήσῃ εἰς τὸ πλεόν ψηλαφητὸν καὶ ἀπλοῦστατον ζήτημα διὰ τὸ ὅποιον ἐπεδαρύνθη ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου του μετὰ 2,000 δραχμὰς δοθησομένης τῷ κυβερνήτῃ τοῦ «Ἀρεως» δι' ἀξόδα παραστάσεως». Γνωρίζει ὁ κυβερνήτης—ἀνεψιὸς του καμμίαν ξένην γλῶσσαν, τοῦλάχιστον τὴν προχειροτέραν γαλλικὴν; Ὁχι. Ἀλλὰ τὴν γνωρίζει... ὁ μάγειρος! Λοιπὸν εἰς τὴν πρώτην προσέγγισιν ἥτις θὰ γίνῃ εἰς Μασσαλίαν καὶ ἐπίσκεψιν τῆς ἀρχῆς; ἔχει νὰ παιχθῇ ἡ κωμῶδια «μάγειρος διερμηνεύς» πλεόν καὶ ὅχι «μάγειρος γραμματεὺς». Φαντασθῆτε τὸν ἐξῆς διάλογον:

Ὁ Γάλλος ἀπευθύνει τὰ συνήθη φιλοφρονήματα.

Μάγειρος. Αὐτὸς λέει, καπτάν Γιακουμῆ, ὅτι χαίρεται ὑποδεχόμενος ἱστορικὸν πλοῖον ἐνδόξου ἔθνους.

Κυβερνήτης. Ἀμὴν, γιὰ ἐκκεμπέδες μᾶς νόμιζε ὁ Αἰὼλος; Πές του καὶ σύ μωρὲ, ὅτι κ' ἐμεῖς τοὺς ἔχουμεν σὲ ὑπόληψιν! (καὶ ἔπειτα ἀρβανίτικα διὰ νὰ μὴ καταλάβῃ ὁ γάλλος!) γιὲτ γὲς μὴ ἀγάπη τσεναντῶ ν' εὐχαριστῆς σιοῦμ.

Ἡ παύσατε λοιπὸν αὐτὰς τὰς κωμῶδιας μετὰ τὰ τραγικὰ δεινοπαθήματα ἅτινα πρόκειται νὰ ὑπαστῶσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀναβάλλοντες τὸ ταξίδιον, ἢ ἐνεργήσατε αὐτὸ ὅπως πρέπει καὶ φανῆτε εὐπαρησίαστοι εἰς τὰ ὅμματα τῶν ξένων.

Τορὸς

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑΙ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Κωνσταντινουπόλις, 9 Σεπτεμβρίου.

Ἐπεθύμουν νὰ εἶχον ἀνεπτυγμένην μεγάλως τὴν φαντασίαν ὅπως δύναμαι νὰ καθιστῶμαι σοβαρὸς καὶ σπουδαῖος, περὶ ἀνυπάρχων λαλῶν, ἀνακαλύπτων ἐπαναστάσεις, ἐπικειμένους πτώσεις ὑπουργῶν καὶ ὑπουργείων, συνεντεύξεις αὐτοκρατόρων καὶ βασιλέων καὶ ὑπουργῶν, ἀναγραφῶν διαθέσεις μεγάλων πολιτικῶν καὶ τὰ τοιαῦτα. Πλὴν δυστυχῶς οὔτε εἶχον οὔτε ἔχω τὸ δῶρον τοῦτο, ὃ τισὶ μόνον ἀνήκει, ὡς τῷ τῆς «Σημαίας» ἐντεῦθεν ἀνταποκριτῇ, ὅστις μονοουχὶ ἔγραψεν ὅτι ἡ Ἀρμενία εὐρίσκεται ἐν ἐπαναστάσει καὶ ἐπίκειται καταστροφὴ ὁμοία τῇ ἐν Ἰσχίᾳ καὶ Ἰάδᾳ καὶ ὅτι οἱ Ἀρμένιοι συνέστησαν ἐπαναστατικούς Σὺλλόγους εἰς πλείστας πόλεις τῆς Εὐρώπης, παραλίπων νὰ εἴπῃ ἡμῖν ἔαν οἱ Σὺλλογοὶ οὗτοι ἀπαρτίζονται ἐξ Ἀρμενίων, βεβαίως ἰδανικῶν. Ὅμοιον τι συμβαίνει καὶ τῷ ἐντεῦθεν ἀνταποκριτῇ τοῦ «Αἰώνος», μετὰ τὸν ὅποιον δυστυχῶς φαίνεται ὅτι δὲν θὰ συμφωνοῦμεν, γράψας ὅτι ὁ Πατριάρχης ἐκρίνατο οὐχὶ εὐαρέστως ἐντυπώσεις καὶ ἀπελπίσθη ἐκ τῶν συνεντεύξεων αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑπουργῶν περὶ τοῦ ζητήματος τῶν βεραιτῶν, ἐνῷ τοῦναντίον ὁ Πατριάρχης εἶνε ὅλως ἐλπίς κατὰ τὰς εἰς τὰ δύο σώματα τῶν Πατριαρχείων ἀνακοινώσεις αὐτοῦ. Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως· ἡμεῖς δὲ τί πρὸς τὸ φίλτατον «Μὴ Χάνεται» νῦν ν' ἀνακοινώσωμεν, ὡς μὴ τὴν φαντασίαν ἔχοντες ἀνεπτυγμένην;

Νὰ γράψωμεν περὶ τῆς ἀστυνομίας μας ἢς σπουδαιότατον ὄργανον, ὁ Βαχρὴ πασσᾶς, διοικητὴς τῆς ἀστυνομίας τοῦ Πέραν, ἐγένετο ἀρχηγὸς τῶν κλεπτῶν καὶ κινδηλοποιῶν καὶ μετ' ὅλα ταῦτα διατηρεῖται ἐν τῇ θέσει αὐτοῦ, ἀνατεθειμένης οὔσης αὐτῷ τῆς ἀσφαλείας τῆς ζωῆς καὶ περιουσίας τοσούτων πολιτῶν, ἡ δὲ δίκη αὐτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων μένει εἰσέτι ἐν τοῦ προδουλεπτικοῦ τμήματος (Chambre des mises en accusation) μὴ ἐκδόσαντος τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ; Νὰ γράψωμεν περὶ τῶν νῦν ἀναφύοντων ἐκπαιδευτικῶν ζητημάτων, δι' ἃ τοσαύτη μελάνη καὶ τοσούτος πολυτίμος χρόνος κατηναλώθη πρὸς σύνταξιν καὶ δημοσίευσιν ἐκτενεστάτων ἀρθρῶν ἐν ταῖς δυσὶ μόναις ἐνταῦθα ἐλληνικαῖς ἐφημερίσιν αἵτινες ἔχουσιν ἐνταῦθα ἔθνικα συμφέροντα νὰ ὑπερασπίσωσιν ἀρθρῶν πλεῖθ' ὅσα ἄκαιρα περιλαμβανόντων, ἀπικρυπτόντων δὲ τὴν κυρίως αἰτίαν τοῦ τοσούτου πατάγου; Ἀλλὰ πάντα ταῦτα εἰς θέματα δεόμενα χρόνου πρὸς ἐξέτασιν καὶ μελέτην ἰδίως, δι' ὃ ἀναβάλλομεν τὰ περὶ τούτων, παρακολουθούντες ὅμως τὰ ὑπὸ τῶν διαφόρων ἀναπτυσσόμενα ἐν ταῖς ἐφημερίσιν. Λοιπὸν τί νὰ γράψωμεν; Περὶ τῆς πλατείας τοῦ Ταξίμου, ἥτις ἐστὶν ὁ μόνος χώρος διὰ τοὺς κατοίκους τοῦ Πέραν, ἐν ᾧ δύναται τις εἰσελθεῖν ἀνευ πληρωμῆς.

Ἀφικνούμενοι πρὸς τὸ τέρμα τῆς κατ' εὐφημισμὸν κληθείσης εὐθείας καὶ μεγάλης ὁδοῦ τοῦ Πέραν κάμπτομεν εἰδὸς τι ἀκροτηρίου χειραίου, ἐρ' οὐ ἄλλοτε μὲν ἦν καφενεῖον καὶ θέατρον καλούμενον Croissant νῦν δὲ ἀστυνομικὸς σταθμός. Τὸν χώρον τοῦτον διεξεδίκουν τὰ ἡμέτερα Πατριαρχεῖα ὡς ἔθνικόν, καθότι οὗτος ἀπετέλει μέρος τοῦ ἀπέναντι αὐτοῦ ἄλλοτε νεκροταφείου, ἐν ᾧ νῦν ὁ ναὸς τῆς ἁγίας Τριάδος. Τὰ δικαστήρια ὅμως ἀπεφάνθησαν κατὰ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν Πατριαρχείων. Παρατηρήσεων ὅμως μετὰ ταῦτα γενομένων ἐκ μέρους αὐτῶν ὅτι ἐν χώρῳ, ἐν ᾧ ὑπάρχουσι τεθαμμένοι νεκροὶ ἡμῶν λειτουργεῖ θέατρον, ἢ κυβερ-